

مطالعه رابطه بین سرمایه گذاران نهادی، عدم تقارن اطلاعاتی و شاخصهای نقدینگی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

جعفر اسماعیلی

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه کبیر غرب

چکیده:

هدف این تحقیق مطالعه رابطه بین سرمایه گذاران نهادی، عدم تقارن اطلاعاتی و شاخصهای نقدینگی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. سرمایه گذاران نهادی نه تنها بازیگران مهمی در عرصه فعالیت بازارهای توسعه یافته هستند بلکه نقش و تاثیر آنها به سرعت در بازارهای نوظهور در حال رشد است. نگاهی به تاریخچه بازار سرمایه ایران، نشان می دهد که سابقه آغاز به کار سرمایه گذاران نهادی در ایران به سالهای قبل از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران باز می گردد. اطلاعات سود مند مبنای تصمیم گیری اشخاصی است که در بازار سرمایه مشارکت م یکنند. تدوین کنندگان استانداردهای حسابداری همواره تلاش م یکنند تا گزارشگری مالی نیازهای اطلاعاتی بازار سرمایه را تامین کرده و از عدم تقارن اطلاعاتی بکاهد. در این مقاله رابطه ی بین عدم تقارن اطلاعاتی با میزان سود تقسیمی شرکت ها بررسی می گردد. انتظار می رود که هر چه عدم تقارن اطلاعاتی میان مدیران و بازارهای مالی بیشتر باشد، شرکت ها به میزان بیشتری از سودهای تقسیمی به منظور علامت دهی به بازار استفاده نمایند

واژه های کلیدی: سرمایه گذاران نهادی، عدم تقارن اطلاعاتی، میزان سود تقسیمی، سودآوری

مقدمه:

طی چند دهه اخیر فعالیت های سرمایه گذاری در سهام و مبادلات سرمایه گذاران نهادی افزایش قابل ملاحظه ای داشته است. سرمایه گذاران نهادی شامل سرمایه گذاران نهادی خارجی، صندوق های سرمایه گذاری مشترک، صندوق های مزایای بازنشستگی، شرکت های بیمه، بانک ها و غیره هستند. مطابق سند حقیقت انجمن صنعت اوراق بهادار آمریکا (۲۰۰۲)، نهادهای عضو این انجمن، در سال ۱۹۶۵، در حدود ۱۶ درصد اوراق بهادار موجود را در اختیار داشتند، در حالی که این رقم در سال ۲۰۰۱ به ۶۱ درصد رسید. سرمایه گذاران نهادی به عنوان گروهی فعال بیش از نصف سهام مبادله شده در بازارهای سرمایه آمریکا را در اختیار دارند و بیش از ۵۰ درصد تمام مبادلات بازار سهام آمریکا به آنها مربوط می شود. براساس گزارش سال ۲۰۰۵ صندوق بین المللی پول، سرمایه گذاران نهادی متجاوز بر ۴۵ تریلیون دلار دارایی مالی (شامل بیش از ۲۰ تریلیون دلار سهام) را تحت مدیریت دارند. مدیریت هر واحد تجاری باید بررسی و تفکر در مورد سودآوری و پرداخت دیون را بعنوان مهم ترین وظیفه خود در نظر داشته باشد. وجه نقد معیار مهمی است که توانایی شرکت در پرداخت دیون را بخوبی نشان می دهد. ارزیابی و برآورد عملکرد شرکت ها همواره مورد توجه ذینفعان بوده است، راههای متفاوتی برای ارزیابی سودآوری و نقدینگی شرکت در نظر گرفته شده است، یکی از آنها نسبت های مالی می باشد. بر اساس چارچوب نظری تدوین شده توسط هیات استانداردهای حسابداری مالی، تصور